

достойна за неговата любовь. Той са намѣрваше тъкмо на онзи предѣлъ на живота, отъ който чловѣкъ съгледва отпредъ си изминжлата пролѣтъ на възраста и намръщената есенъ която пристѣпва съ голѣмы крачки, когато може бы желаймы да опазимъ повече, додѣ не са е минжло време, сичко което навикътъ ни представя като нужно за благожитието ни, когато по хубавата полувина на живота ни на е оставила вече.

Арбакъ като са опытваше съ сичкитѣ си силы за да покорн младото сърце на Юна, трудяше са търпѣливо и постоянно какътъ никого другий пътъ въ подобны обстоятелства. Той не са благодареше да я обыча само, искаше и да са обыча отъ нея. Заради туй той изучаваше прилѣжно и най малкитѣ успѣхы на нравственното и физическо развитіе на младыя и възрастъ; и като познаваше добръ голѣмото вліяніе, косто има възвысенныйтъ умъ връху чловѣцы които са посветяватъ на обработванъето на духа, той са рѣши да обработи остроумието и да просвѣти духа на прекрасната Неполитанка; еще той са надѣяше че Юна ще оцѣни кога да е онуй коего той мисляше че може да привлече любовьта и, сирѣчь умъ богатъ отъ собствены начала, вилчїе и сила, и право да кажемъ неговтъ умъ, ако и злоторенъ и развратенъ такъвзи бѣше дѣйствително. Щомъ повѣрва че момата позна вече умственытъ му тѣзи силы той и дозволи съ благодареніе, насърчи я даже да са срѣща съ слабоумнытъ роботъ на сладострастіето, отъ които избѣловаше градътъ Помпей, защото са надѣяше че такъвази душа предзначена за по высокы сношенія щѣше да осѣти повече нужда да не страни отъ него и да го обыча като го сравнива съ другитѣ. Но той не си докара на умъ че младостъта клони и съчувствува на младостъта, какъто цвѣтъето Слънчева-Майка-къмъ слънцето и туй му го доказа само ревностъта която нечаянно възбуди въ него Главкъ. Отъ тѣзи минута, съвсѣмъ че не познаваше, какъто казахмы, голѣмнната на опасностъта, осѣщаше постремителна и по шумна страстьта, която отъ толкози време въ себе си обуздаваше. Нищо нема по силно отъ безпокойната ревностъ, нищо друго не ра-спала тѣй лесно пламька на любовьта; и този пламькъ става то-гасъ много силенъ и много стремителенъ, забравя кротостъта която я отличава; тя не е вече нѣжна любовь, тя придобыва стремител-ностъта на жестокостъта и на умразата.

Арбакъ са рѣши да са не мас вече въ прѣгтовенія поржчваны отъ благоразумието, но които можахъ да осуетятъ намѣреніята му, заради туй туй са рѣши да турн непроходимъ плетъ между себе